

MATNIA (8) *sb f*

ma- (7), mǎ- (1); ma- : mǎ- *BielSpr* (2:1).

sg *G* matnie (1) *WujJud*, matniej (1) *SienLek*. ◇ *A* matnią (3), matnię (2); -ą *BielKron* (2); -ą : -ę *BielSpr* (1:2). ◇ *L* matni(e)j (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI – XVIII w.

Rodzaj sieci rybackiej lub łowieckiej; też jej zasadnicza część, w którą wpędza się zdobycz uniemożliwiając jej ucieczkę; sagna Cn (8) : A chcieli być fye ryby pręthko łowiły/ pomázuy mátniey oleiem cegłowym/ k themu rády idą. SienLek 193; Nie žal wędy y gliŝty/ nie žal złotey ŝieci/ Gdy ŝię w mátniey ná brzegu złoty Lofoŝ ŝwieci. KlonWor 13.

Zwrot: »wegnać jak(o) (ryby) w matnię; jak do matnie pędzić« (3;1): iákoby nieprzyacielŝkie woyŝko ofkóczyli w koło á wegnáli w poŝrzodek iáko ryby w máthnię BielSpr 55, 20v, 23v; nie ná fámej goley wierze przeŝtawáiąc/ do ktorey wy iák do mátnie wŝyŝtko pędźicie y gromáďicie. WujJud 233.

Przen: Położenie bez wyjścia (2) :

Zwrot: »wegnać, wpaść w matnią« (1:1): teraz wiedz pewnie Skánderbegu/ iż cie tym przymierzem włowił Máchomet/ [...] ábowiem gdy twoie fáŝiády okoliczne pobierze/ ná ofátku ŝie ná cie rzući/ á przydzie mu ŝnádnie/ gdy cie w mátnią wżenie BielKron 253v, 250 marg.

AŻ